

S ö n t ö p i n g,
tryckt hos **J. A. Björk,** 1854.
Med egen förlagsrättighet.

8. "Svaret är: 'Ja, jag vill prisa
 ditt Namn, hvar stund jag får!
 Jag sjunga vill min visa
 Der jag bland syflor går.
 Ack, under weckans möda,
 Var Du min tröst, mitt mod,
 Mitt hjertas dryck och föda,
 O Herre Jesu god!
 2. Jag är helt arm och ringa
 Och hörer andra till;
 Man vill mig ofta tvinga
 Till det jag sjelf ej vill;
 Mitt sinne håstigt harmas,
 När jag ej har det godt;
 Då tänker jag: "De armas
 Är en bedröflig lott!"
 3. Jag tänkte: "Kan man falla
 Det råttvist, som det går,
 Att en skall så befalla,
 En annan lyda får?
 De gå hwart de behaga,
 Och knappt en grans man satt;
 Men jag får ofet draga
 Från morgon intill natt!"
 4. Men Herre! Ordet talar
 Och lär med röst så klar,
 Hur Du, i jordens dalar,

Den Första: Tjenarens sång.

5. "O, wisa mig den, som betalar min skuld!
 Hwar bor wäl den frälsande man?"
 9. Han talar wäl språket, han hade det lärt
 Helt tidigt af fremmande män;
 Dock weta de ej hwad han säger; de se
 Och hwiska: "en galning är den!"
 10. Dock tröttnar ej Hagan; från morgon till
 qväll
 Han går på den folkrika stig,
 Han ser dem i ansigter, frågar så warmt:
 "Hvem tager min skuld uppå sig?"
 11. Då kommer en yngling, och fattar hans
 hand,
 Och talar med glädjefull röst:
 "Se der är Guds tempel, min wän! gå derin,
 Så finner du kanske din tröst."
 12. Då går han i kyrkan, der sången med makt
 Förkunnar Guds härliga råd;
 Der nppstämmer bönen i Jesu Namn
 Om syndaförlåtelsens Nåd.
 13. Der talar en prest, som Guds Ande har lärt,
 Om hela wår skuld och wår nöd;
 Och säger för alla, som wilja det tro,
 Att Kristus för alla är död.
 14. Han ropar: "du bätswande själ, som ej kan
 Fly undan Guds helighets blick!
 O, kom med din skuld till din Frälsare fram!
 För dig uti döden Han gick."
 15. "Se du uppå honom och ej på dig sjelf,
 Hans saliga löfte då tro!
 Så kommer han snart i en stilla stund
 Och ger dig sin himmelska ro."
 16. När presten till hemmet från kyrkan gick,
 Då hörde han brådskande steg;

1. "Svaret är: 'Ja, jag vill prisa
 ditt Namn, hvar stund jag får!
 Jag sjunga vill min visa
 Der jag bland syflor går.
 Ack, under weckans möda,
 Var Du min tröst, mitt mod,
 Mitt hjertas dryck och föda,
 O Herre Jesu god!
 2. Jag är helt arm och ringa
 Och hörer andra till;
 Man vill mig ofta tvinga
 Till det jag sjelf ej vill;
 Mitt sinne håstigt harmas,
 När jag ej har det godt;
 Då tänker jag: "De armas
 Är en bedröflig lott!"
 3. Jag tänkte: "Kan man falla
 Det råttvist, som det går,
 Att en skall så befalla,
 En annan lyda får?
 De gå hwart de behaga,
 Och knappt en grans man satt;
 Men jag får ofet draga
 Från morgon intill natt!"
 4. Men Herre! Ordet talar
 Och lär med röst så klar,
 Hur Du, i jordens dalar,

Den Första: Tjenarens sång.

5. "O, wisa mig den, som betalar min skuld!
 Hwar bor wäl den frälsande man?"
 9. Han talar wäl språket, han hade det lärt
 Helt tidigt af fremmande män;
 Dock weta de ej hwad han säger; de se
 Och hwiska: "en galning är den!"
 10. Dock tröttnar ej Hagan; från morgon till
 qväll
 Han går på den folkrika stig,
 Han ser dem i ansigter, frågar så warmt:
 "Hvem tager min skuld uppå sig?"
 11. Då kommer en yngling, och fattar hans
 hand,
 Och talar med glädjefull röst:
 "Se der är Guds tempel, min wän! gå derin,
 Så finner du kanske din tröst."
 12. Då går han i kyrkan, der sången med makt
 Förkunnar Guds härliga råd;
 Der nppstämmer bönen i Jesu Namn
 Om syndaförlåtelsens Nåd.
 13. Der talar en prest, som Guds Ande har lärt,
 Om hela wår skuld och wår nöd;
 Och säger för alla, som wilja det tro,
 Att Kristus för alla är död.
 14. Han ropar: "du bätswande själ, som ej kan
 Fly undan Guds helighets blick!
 O, kom med din skuld till din Frälsare fram!
 För dig uti döden Han gick."
 15. "Se du uppå honom och ej på dig sjelf,
 Hans saliga löfte då tro!
 Så kommer han snart i en stilla stund
 Och ger dig sin himmelska ro."
 16. När presten till hemmet från kyrkan gick,
 Då hörde han brådskande steg;